

**ZONDAG 10 JANUARI 2021 –
INSTEEL VOOR EEN PAPIEREN
ZONDAGSVIERING**

LITURGISCHE KALENDER: DOOP VAN DE HEER

VASTE LEZINGEN

Jesaja 55, 1-11

Jesaja 12

1 Johannes 5, 1-9

Marcus, 1, 7-11

Goedemorgen, middag of avond,

je bent immers “vrij” om deze bijdrage te lezen wanneer je wil.

Ik hoop dat het je goed gaat

en dat de teksten en liederen die je hieronder vindt,

je wat adem bezorgen.

Voor zover het in mijn vermogen ligt,

wil ik samen met jou deze dag (en de volgende) zegenen

en dit in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Moge datgene wat ons doorgaans samenbrengt op zondagvoormiddag,

je de kracht geven om je verbonden te voelen

en de isolatie minder wrang en belastend te maken.

Inleiding

We hebben nog maar net de geboorte en het kraambezoek van Jezus herdacht. Dat

kraambezoek dat door Chris werd behandeld in een tussentijdse insteek die jullie via mail

ontvingen. En vandaag wordt het doopsel van Jezus herdacht.

Op een rijtje: wat wrijven de evangelisten -toch twee van de vier- Jezus aan in zijn kindertijd?

*Kind van een door mensen niet te verklaren zwangerschap/of een zwangerschap die niet volgens de regels (ja, dubbele bodem ;-) verliep.

*Geboorte, niet thuis, maar onderweg, ongelegen, toch niet wat je een kind of een moeder toewenst.

*Eerste kraambezoek: herders, kwalijke reputatie, laag op de maatschappelijke ladder, sliepen bij hun schapen, maar ook dubbelzinnig: de grote held David was ooit ook een

onooglijk “herdertje”

*Drie wijzen: erkenning door de hele wereld en voorafschaduwing van zijn koninklijke, priesterlijke rol maar evengoed van zijn lijden en tegelijk het afschuwelijke verhaal van een machthebber of leider die zich door een onooglijk vraagstellend kind bedreigd voelt. Misschien begreep hij het niet, en was angst zijn raadgever, misschien begreep hij het wel en was angst eveneens zijn raadgever.

Zo dadelijk spoelen we even verder, naar het doopsel van Jezus, vlak voor of misschien zelfs als beginpunt van zijn zogenaamde “openbare leven” of “optreden”

We nemen even een adempauze, zing gerust mee.

Lied: Mens voor de mensen zijn

Mens voor de Mensen - Schola Cantorum Gent

Refr: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.

God roept zijn mensen,
Hij roept ze bij naam,
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.

Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd
en heelt de smart.

Klein met de kleinen zijn,
vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.

Zieken omarmen,
hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

Gods woorden
spreken aanstekelijk echt,
zijn liefde tonen en doen wat Hij zegt.

Licht in het duister zijn,
laaiende vlam,
mens van vertrouwen zijn, zijn wie men kan.

Eerste Lezing uit Jesaja 55, 1-13: Het eeuwige verbond

Kom, wie dorst heeft, hier is water;
en allen die geld hebben,
kom, koop koren en eet zonder geld,
en drink wijn en melk zonder betaling.
Waarom besteedt u geld aan wat geen brood is,
en loon aan iets dat niet verzadigt?
Luister, aandachtig naar Mij, en u zult eten wat goed is,
en uw honger stillen met uitgelezen spijs.

Buig uw oor en kom naar Mij,
luister en u zult leven;
een eeuwig verbond zal ik met u sluiten,
de gunstbewijzen die Ik aan David heb gezworen.
Zie, hem had Ik tot getuige voor de volken aangesteld,
tot vorst en gebieder over de volksstammen.
Zie, een volk dat u niet kent, snelt op u af,
omwille van de HEER uw God,
en wegens de Heilige van Israël,
omdat Hij u luister heeft verleend.

Zoek de HEER, nu Hij te vinden is,
roep Hem aan: Hij is dichtbij.
De goddeloze moet zijn weg verlaten,
de boosdoener zijn gedachten,
en terugkeren naar de HEER,
die zich over hem ontfermen zal;
naar onze God, want Hij vergeeft rijkelijk.

Want uw gedachten, zijn niet mijn gedachten,
en mijn wegen zijn uw zegen niet
-godsspraak van de HEER.
Want zoals de hemel hoger is dan de aarde,
zo gaan ook mijn wegen uw wegen te boven,
en mijn gedachten uw gedachten.

Want zoals de regen en de sneeuw
uit de hemel neerdalen
en pas daarheen terugkeren
wanneer zij de aarde hebben gedrenkt,
haar hebben bevrucht en met planten bedekt,
wanneer zij zaad hebben gegeven aan de zaaier,
en brood aan de eter,
zo zal het ook gaan met mijn woord.

Het komt voort uit mijn mond;
het keert niet vruchteloos naar Mij terug,
maar pas wanneer het heeft gedaan wat Mij behaagt,
en alles heeft volvoerd,
waartoe Ik het heb gezonden.

Want in vreugde zult u vertrekken
en in vrede wordt u thuisgebracht.
Bergen en heuvels zullen voor u in gejubel uitbarsten,
en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen.
Waar doorns stonden,
zullen cypressen groeien;
waar distels stonden,
groeit een mirtenboom;
het zal voor de HEER een eer zijn,
een zegeteken voor eeuwig,
dat nooit vernield zal worden.

Duiding

Wat ik zelf zo mooi vind aan deze tekst
is de oproep om hoopvol te zijn
en er op te vertrouwen dat het goed zal komen.
En dat die hoop en dat vertrouwen,
of zo je wil het geloven in het goede dat terug zal doorbreken
of het geloven in de situatie die terug zal verbeteren,
geschraagd is,
ondersteund is door liefde.
Geen wollige liefde maar liefde
of noem het verbondenheid,
aandacht, er zijn voor elkaar (YHWH => ik zal er zijn)
-ondanks de fysieke afstand en isolatie,
ondanks het niet zien.
Zoals wij datgene
of diegene die we de Heer noemen ook niet kunnen zien.

Liefde, aandacht, "gegeven-heid" die er toch is
en die even concreet is als alles wat ons omgeeft,
zowel de natuur
als datgene wat door mensenhanden ons omgeeft,
een huis, eten, diensten, voorzieningen, muziek,
mooie teksten, kleine gebaren van zorg voor elkaar.

En dat er door die dingen te zien
en te weten dat die er ook NIET hadden kunnen zijn,
een gevoel en een weten opborrelt,
dat ons de kracht geeft om te blijven uitkijken
naar die betere morgen,
ook al lijkt het koud (vooral 's morgens)
en voelen we ons ongeborgen.

Klik op de blauwe lijn hieronder om het Lied aan het Licht te beluisteren
[Lied aan het Licht](#)

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.

Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft!

Bij wijze van Psalm, Jesaja 12

Ten geleide:

Deze tekst, dit lied zo je wil,

vormt de afsluiting van het zogenaamde Immanuel-boek
binnen het grote bijbelboek Jesaja.

Het Immanuelboek loopt van hoofdstuk 7 en sluit af met hoofdstuk 12.

De kern van dit boek wordt gevormd door Messiaanse profetieën die de geboorte van een
vredebrennende vorst aankondigen.

Vandaar het plaatsje in de vaste lezingencyclus dichtbij kerstmis.

De naam van de verzameling is ontleend aan de Immanuelprofetie in Jesaja 7, 10-25.

Beslist de moeite om ook eens te lezen.

De tekst zelf: Loflied van de geredden.

Op die dag zult u zeggen:

'Ik loof U, HEER;

U was woedend op mij,

maar uw woede is bedaard

en U hebt mij getroost.

God is mijn redding!

Ik vrees niet,

ik ben vol vertrouwen:

de Heer is mijn sterkte en kracht,

Hij is mijn redding geworden.'

En u zult vol vreugde water putten

uit de bronnen van de redding.

Op die dag zult u zeggen:

'Loof de HEER, roep zijn naam,

maak onder de volken zijn daden bekend,

verkondig zijn hoogverheven naam.

Zing voor de Heer,

want hij deed grootse dingen,

laat het bekend zijn over heel de aarde!

Juich en jubel, bewoners van Sion:

de Heilige van Israël is groot in uw midden!'

Luisterlied: De Heer heeft mij gezien

Hier kan je luisteren [De Heer heeft mij gezien](#)

De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.

Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,

gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.

Zo komt Hij steeds met stille overmacht

en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen

Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.

Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw Naam in onze diepste dromen.
Gij hebt onszelf ontvankelijk gemaakt,
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.

Tweede lezing uit de Eerste Johannesbrief: 1 Joh. 5, 1-9

Wie gelooft dat Jezus de Messias is,
is uit God geboren.
Welnu, wie de Vader liefheeft,
heeft ook liefde voor wie uit Hem is geboren.
Hoe weten wij dat we de kinderen van God liefhebben?
Er is maar één bewijs:
dat we God liefhebben en ons houden aan zijn geboden.
God liefhebben wil zeggen zijn geboden onderhouden,
en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden,
want ieder die uit God geboren is, overwint de wereld.
En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen,
is geen ander dan ons geloof.

Wie anders kan de wereld overwinnen
dan hij die geloof dat Jezus de Zoon van God is?
Hij is gekomen met water en bloed, Jezus Christus.
Hij is niet door water alleen gekomen,
maar door water en door bloed.
De Geest getuigt het,
omdat de Geest de waarheid is.
Want er zijn drie getuigen,
de geest, het water en het bloed,
en deze drie stemmen overeen.
Als wij het getuigenis van mensen aannemen,
dan nemen we zeker dat van God aan,
dat zoveel groter gezag heeft;
God zelf waarborgt het getuigenis
dat Hij heeft afgelegd aangaande zijn Zoon.

**Lied: Wie anders kan de wereld dragen
(Helaas vond ik hier geen opname van)**

Wie anders zou de hemel dragen
dan zij die van de aarde houden
in een zachtmoedige omarming.

Zij die knielend
groter worden.
De wakenden
onder de sterren,
bewogen door een stem
hen ingeschapen
als hun eigen adem.

Die niet kunnen,
niet willen geloven
dat van de liefde
één korrel vergaat.
Zwaartekracht
houdt hen niet gevangen.
Licht trekt hen op
uit de grond.

Op een dag is het waar,
hemel en aarde
door niets of niemand te scheiden.
En mensen als deze
overal opgestaan.

Duiding

De achtergrond bij deze brief van Johannes is de discussie die oplaait tussen de gnosis (een bepaalde groep onder de gelovigen, die de fysieke dood en het mens-zijn van Jezus in combinatie met zijn goddelijk Messiasschap in vraag stellen) en de andere gelovigen. Deze laatste verkondigen dat Jezus zijn Messiasschap maar waar wordt doorheen de kruisdood en het fysieke sterven.

Ik vermoed dat deze discussie wel eens oplaait of opgelaaid heeft in éénieders hoofd. Edoch, ik schuif ze hier terzijde. Eerlijkheidshalve: ik ben er zelf niet uit, heb geen passend antwoord en richt mij liever op zaken waar ik wel een antwoord op heb of althans soms een antwoord probeer op te geven en dan bedoel ik werken aan het 'hiernumaals', de oproep die gelanceerd wordt in "Er is maar één bewijs: dat we God liefhebben en ons houden aan zijn geboden. God liefhebben wil zeggen zijn geboden onderhouden,

en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden, ...”

En blijf volhouden in het PROBEREN om ze te onderhouden, ik vind dat WEL moeilijk, maar ik ben dan ook nog niet zo lang aan het oefenen ;-)

Wat ik nog wil zeggen over de discussie die ontstond tussen verschillende groepen in het prille christendom: we zitten nu in een gelijkaardige situatie, niet qua religieuze geloofszaken, wel inzake Coronamaatregelen.

Hoe vaak hoor je mensen niet zeggen: Wie moeten we nu geloven?

Weet die regering wel waarover ze praat?

Gisteren zeiden ze dit en morgen dat?

Dit is niet logisch, niet rechtvaardig?

Weten ze wel wat ze van de mensen vragen?

Eigenlijk niet nee, een virus hol je altijd achterna.

Je kan niet een aantal mensen in een gebouw steken en het virus er op los laten en dan gaan observeren en meten wat er nu precies gebeurt.

Je kan je best doen, maar dat is altijd met gissen en missen.

We hebben geen plan in de kast liggen en ieders lijf reageert dan nog eens anders in geval van besmetting.

De bisschop van Milaan zag het anders: bij een opkomende pestplaag, liet hij het huis waar de eerste gevallen waren gemeld, gewoon dichtmetselen. Milaan had het laagste aantal pestdoden bij die pestepisode. Ik denk niet dat hier iemand wil tekenen voor deze oplossing.

En toch betrap ik mijzelf erop dat ik soms wat laks ben. Ben ik in de Platte Lo al eens tegengehouden om iets na middernacht toen ik van mijn broer in de Oostkantons terugkwam. Gelukkig was de agent in kwestie er van overtuigd dat ik uit Duitsland kwam en had ik ook nog eens Duitse schlagers opstaan, dus met een waarschuwing kwam ik er van af.

Terug naar de harde werkelijkheid:

Hoe langer deze crisis duurt, hoe luider de vragen worden geroepen. En dat is heel menselijk, heel begrijpelijk. Het vraagt heel veel kracht om niet op te gaan in deze discussie en al je energie daar aan te loor laten gaan. Het vraagt heel veel kracht om maatregelen te blijven opvolgen, zeker als je ziet dat anderen het niet doen.

En dat volhouden, HOE LANG NOG?

Dat is heel knagend, dat je niet weet, hoe lang het nog zal duren.

En toch, toch weten we uit onderzoek dat mensen die nog een droom of een missie voor ogen houden,

-al is het uitkijken naar een knuffel, koffie drinken met de HELE familie, samen zingen met onze gemeenschap, hopelijk pannenkoeken kunnen eten op Lichtmis, of -godbetert- een kappersbezoek-

dat deze mensen, meer kans hebben om het zowel mentaal als fysiek te kunnen overbruggen. Dus blijf dromen, blijf verlangen, blijf hopen.

Lied: Zo vriendelijk en veilig

[Hier kan je het lied beluisteren](#)

[Met een inleidend woord, enkel de eerste strofe, maar heel speciaal!](#)

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zo als een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt, en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Weest Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

[Nog een mooie bedenking bij deze tekst vind je via deze link.](#) (iets voor in de loop van de week ;-)

Wij lezen uit het evangelie volgens Marcus: Marcus 1, 7-11

In die tijd predikte Johannes:
Na mij komt die sterker is dan ik,
en ik ben niet waardig mij te bukken
en de riem van zijn sandalen los te maken.
Ik heb u gedoopt met water maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.'
In die tijd vertrok Jezus uit Nazaret in Galilea
en liet zich in de Jordaan door Johannes dopen.
En op hetzelfde ogenblik dat Hij uit het water opsteeg,
zag Hij de hemel openscheuren
en de Geest als een duif op zich neerdalen.
En er kwam een stem uit de hemel:
'Gij zijt mijn Zoon, mijn veelgeliefde; in U heb Ik welbehagen.

Duiding

Ondertussen heb je al een hele boterham aan duiding te verwerken gekregen. Ik houd het hier kort: Er zitten verwijzingen naar Jesaja en naar het o zo belangrijke water.

Mensen krijgen hier een bevestigend teken van hierboven. Iets waar wij vandaag enerzijds stiekem reikhalzend naar uitkijken en anderzijds meewarig het hoofd over schudden.

Verdergaand op mijn lijstje in de inleiding, kan je dit fragment vooral zien, als de hemelse omkadering van de openbare missie van Jezus, Met water gezegend door een andere profeet, die dan weer een navolger was van een andere profeet, die dan weer, ...

Die profetische lijn, die over generaties heen wordt verder gezet, niet wetend of het uiteindelijk "zal opbrengen" in economische termen van vandaag.

Of het de moeite zal lonen, of ooit een haan er zal naar kraaien, of wij de nieuwe morgen zullen zien....

Versterk u aan elkaar, spreek uw twijfel uit,
spreek uw verlangen uit en hou vol, hou vol,
zing een lied, drink een kopje koffie en ga even wandelen.

En als dat te zwaar is, kijk dan vanachter het raam naar de vogels,
naar hoe er de ene dag rijm ligt op de bomen, de auto's en de andere dag niet...

Maar hou vol, probeer te voelen hoe je nog kan glimlachen en je gelaatsspieren zich aantrekken.

Moed kracht en geest, daartoe zegene u, de Ene, Vader, Zoon en heilige Geest.

Als afsluiter geef ik jullie voor kleine mensen, mee in een andere uitvoering dan wij gewoon zijn. Muzikaal en technisch is het misschien geen topniveau. Maar het steviger tempo geeft jullie hopelijk wat energie.

Lied: Voor kleine mensen

Je kan het lied hier beluisteren

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
Hij geeft hoop aan rechtelozen,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt ons vrij uit het slavenhuis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk als de zon.

Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn.

Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.

Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens.

Groetjes van uw wijze van het zoveelste knoopsgat en nog een prettige zondagnamiddag,
avond en hele week,